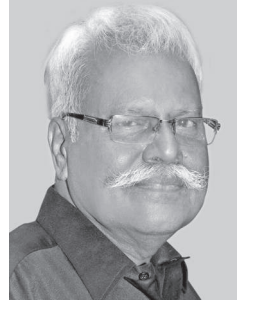

ஜாதியும் சமதர்மமும்

சு.அறிவுக்கரசு,

செயலவைத்தலைவர், தீராவிடர் கழகம்.

கட்டுரைச் சுருக்கம் :

சமதர்மத்துக்கு எதிரான ஜாதி அமைப்பினை ஆராயும் இக்கட்டுரை, ஜாதி எந்த மொழிச் சொல் என்பதனையும் சேர்த்து ஆராய்கிறது. சமூகத்தில் வர்க்கம் மாறினாலும், ஜாதி மாறாமல் இருக்கும் நுட்பம் நோக்குகிறது. இலக்கியம் மற்றும் வரலாற்றுத் தரவுகள் மூலமாக, ஜாதி அமைப்பு யாரால், எதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பதையும், அடிமைமுறை பல நாடுகளில் இருப்பினும், ஜாதிமுறை இந்தியாவில், குறிப்பாக இந்து மதத்திற்கு மட்டுமே உரித்தானது ஏன் என்பதையும் தேடும் இக்கட்டுரை, ஜாதிமுறை ஒழிப்பதற்குப் பெரியார் வகுத்த தனித்துவமான வழிமுறைகளையும் ஆய்வு செய்கிறது. அரசியல் சட்டம், ஜாதிமுறை நீட்டிப்புக்கு உதவுகிறதா? எனும் கேள்விக்கும் விடைதேடுகிறது.

சமதர்மம் பேசிய பொதுவுடைமைக் கட்சிகள், ஏன் இந்தியாவில் வெற்றி பெறமுடியவில்லை என்பதைத் தேடும் இக்கட்டுரை, அரசு, மதம், பணம் இம்மூன்றின் கூட்டணி எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதையும் பேசுகிறது. இந்தியச் சூழலில் வர்ணமே வர்க்கமாக உள்ளதை நுனித்துக் காட்டி, பொதுவுடைமை பேசியோர் அதை உணரத்

தவறியதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. மக்களை ஒன்றுசேர விடாமல் ஜாதிமுறை எப்படியெல்லாம் தடுக்கிறது என்பதை விளக்கி, சுயமரியாதை, பகுத்தறிவு, இன விடுதலை, பெண்ணியம் போன்ற கொள்கைகள் யாவும், சமத்துவம் என்பதையே ஆதார அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளமையை இக்கட்டுரை ஆய்கிறது.

ஜாதி என்பதன் முகவுரை

"இருட்டறையில் உள்ளதா உலகம் - சாதி இருக்கின்றதென்பானும் இருக்கின்றானே" என்றார் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன். நான்கு வருணங்களை இந்து மதக் கடவுளே உண்டாக்கியிருக்கிறது. பிற மதங்களில் கடவுள் இத்தகு செயலைச் செய்யவில்லை. நால்வருணப் பாகுபாடுகளுக்குக் கடவுளே காரணி என்றால், 6400 ஜாதிகளுக்கு யார் காரணி? மனிதர்களே காரணி!

'ஜாதி' என்பது சமஸ்கிருதச்சொல். தமிழ்ச்சொல் அல்ல. 'ஜாதி' என்பதை 'சாதி' என மாற்றிப்பேசுவதும் எழுதுவதும் செய்கிறோம். இதன் விளைவாக, இளையோர் இதனைத் தமிழ்ச்சொல் என்றே கருதிச் செயல்படுகின்றனர். சாதி தமிழர்க்கானது என்று மயங்குகின்றனர். எனவே, ஜாதி என்று புழங்கினால் மயக்கம் வராது. ஜாதி இடம் மாறாது. வர்க்கம் இடம்

மாறும், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுள்ள வர்க்கம் பொருளாதாரநிலைக்கேற்ப இடம் மாறும். பணக்காரன் ஏழை ஆகலாம். ஏழை பணக்காரன் ஆகலாம். அப்போது வர்க்கம் மாறுபடும். ஆனால், ஏழையாக இருந்து பணக்காரன் ஆனாலும், பணக்காரனாக இருந்து ஏழையாக ஆனாலும் அவனது ஜாதி மாறவே மாறாது இந்த ஜாதி முறையை ஏற்படுத்தியோர் எவர்? வரலாற்றில் சரியான ஆதாரங்கள் இல்லை.

உலகின் முதல் சூத்திர சாம்ராஜ்யமான மவுரியப் பேரரசின் புகழ்பெற்ற அசோக மன்னரின் வம்சத்தை வஞ்சகமாக அழித்த பிறகு குப்தர்கள் காலத்தில் தோன்றியதாக ஒரு மதிப்பீடு உண்டு. பாரதியார் பாடியதைப்போல, "சாத்திரம் கண்டாய், சாதியின் உயிர்த் தலம் சாத்திரம் இன்றேல் சாதியில்லை" என்பதை நோக்கினால், ஏதோ சாத்திரப்படி ஜாதிமுறை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஜாதிக்கொரு நீதி சொல்கிறது மனுசாஸ்திரம். எடுத்துக்காட்டாக, கொலைக்குற்றம் புரிந்தவன் சிரச்சேதம் செய்யப்பட வேண்டும். ஆனால், அவன் பார்ப்பனனாக இருந்தால் தலையிரை மொட்டையடித்து சிகைச்சேதம் செய்தாலே போதும் என்கிறது மனு நூல்.

ஒரு குடியாக இருந்த தமிழர் பல குலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டனர். அவர்களும் வலங்கை, இடங்கை ஜாதியினர் என்றும் பிளவுபடுத்தப்பட்டனர். வலக்கை உயர்வு என்றும் இடக்கை தாழ்ச்சி என்றும் கற்பிக்கப்பட்டது போலவே ஜாதியிலும் பிளவு. வலங்கை 98 ஜாதிகளும் இடங்கை 98 ஜாதிகளும் எனப் பிரிவு/பிளவு. அக்ரகாரம் எனப்பட்ட பார்ப்பனச் சேரிகளில் தனித்து வாழ்ந்த பார்ப்பனர் வேறுபாடுகளைப் பெரிதாக்கினர். தமிழர் அனைவரையுமே சூத்திரர் - இழிகுலத்தினர் என்றாக்கிவிட்டனர். கோயில்கள், மடங்கள், பொது அறச்சாலைகளில் நுழைய அனுமதிக்காமல் ஒதுக்கி வைத்தனர். ஏழு சிறந்த ஊர்களில் காஞ்சிபுரம் ஒன்று என்பர். பல்லவர் காலத் தலைநகர். அங்கே வலங்கை, இடங்கை கோயில்கள் தனித்தனி. மண்டபங்களும் தனித்தனி. வலங்கை, இடங்கை தேவரடியார்களும் உண்டு. என்ன கேவலம்!

18 வகைப்பட்ட தொழிலாளர்களும் தனி ஜாதியாகக் கருதப்பட்டதை "அபிதான சிந்தாமணி" தெரிவிக்கிறது. வண்ணார், நாவிதர்,

குயவர், தட்டார், கன்னார், கல்தச்சர், கொல்லர், தச்சர், எண்ணெய்வாணிகர், உப்பு வாணிகர், இலைவாணிகர், பள்ளி, பூமாலைக்காரர், பறையர், கோயில் குடியார், ஓச்சர், வலையர், பாணர் என்போர் இதில் அடக்கம். மேலை நாடுகளில் தொழில்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் இங்கே, தொழிலாளர்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டனர். பாகுபாடு காட்டப்பட்டனர் - ஜாதிகளின் பெயரால். பார்ப்பனர் இருபிறப்பாளர் (துவிஜா) எனப்பட்டனர். தமிழரோ இழிபிறப்பாளர் எனப்பட்டனர். (புறநானூறு, பாடல் 170). இழிசினன் என இகழப்பட்டனர் (புறம், பாடல்கள் 81,82,287,289). புலையன் எனப்பட்டனர் (புறம், பாடல்கள் 287,360), பெண்டிர் புலைத்தி (புறம், பாடல்கள் 259,311) எனப்பட்டனர்.

ஜாதியின் அஸ்திவாரம்

இந்து மதத்தின் அஸ்திவாரமே ஜாதி என்றானது. ஜாதிகளின் தொகுப்பே இந்து மதம் என்றானது. இந்து மதத்தின் இதயமும் மூளையும் பார்ப்பனியம் என்பதே ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை. இதனை எடுத்துச் சொன்னவர்கள் தந்தை பெரியாரும் டாக்டர் அம்பேத்கரும் ஆவர்.

"பார்ப்பனருக்கும் சத்திரியப் பெண்ணுக்கும் விபசாரத்தால் பிறந்தவர்கள் பஞ்சமர்களாம். காணியாளர், வேளாண்சாமந்தர் என்கிற பெயர் கொண்டவர்களாம். பார்ப்பனர் வைசியப் பெண்ணுடன் சேர்ந்ததால் பிறந்தவர்கள் குயவர், நாவிதர் என்பவர்களாம். பார்ப்பனருக்கும் சூத்திரப்பெண்ணுக்கும் பிறந்தோர் பரதவர், வேடுவர் என்பவர்களாம். பார்ப்பனப் பெண்ணுக்கும் சூத்திர ஆணுக்கும் பிறந்தவர்கள் சண்டாளர்களாம்.

கடவுள், மதம் ஆகியவை மனித சிந்தனையில் ஒட்டுண்ணிபோல வேரூன்றி நிற்பதால், மதமே பிரதானம் என்கிற பொய்மை நிலை பெற்றிருப்பதால், அவை முதலில் ஒழிக்கப்பட்டாக வேண்டும். அண்ணல் அம்பேத்கர் 1936இல் பிரகடனப்படுத்தியவாறு, "வேதங்களையும் சாத்திரங்களையும் ஒழித்தால்தான் ஜாதி எனும் கோட்டையைத் தகர்க்க முடியும்." "நாம் ஜாதியை ஒழிக்க முற்படும்போது

மதம் என்பது ஒழிந்து போகும் என்றால், அந்த மதம் நமக்கு வேண்டாம். மதத்தைப் பொசுக்கும்போது வேதமும் பொசுங்கிப்போவதென்றால் அந்த வேதமும் வேகட்டும். வேதத்தை ஓட்டும்போது கடவுளும் ஓடிவிடும் என்றால், அந்தக் கடவுள் என்பது இந்த நிமிஷத்திலேயே ஓடிவிட்டும். அந்தக் கடவுளும் நமக்கு வேண்டாம்" என்றார் பெரியார், 1929இல் திருச்சியில். எனவே, ஜாதி ஒழிந்திட, கடவுள், மத, சாஸ்திர நம்பிக்கைகளை முதலில் ஒழிக்கவேண்டும். அந்த நம்பிக்கைகளை வைத்துக்கொண்டே ஜாதி கூடாது என்றால், நடப்புதான். ஏனெனில், ஜாதி என்பது ஆரியக் கலாச்சாரத்தின் குழந்தை. ஜாதி முறைப்படி வெகுமக்களான சூத்திரர்கள் வேலைக்காரன்தான். பார்ப்பனர்களின் கால்களைக் கழுவுவது வேலைகளில் ஒன்று என்று பஞ்சவினிஷ பிராமணம் கூறுகிறது என்றால், ஜாதிமுறை சாஸ்திரப்படி எவ்வளவு கேடானது என்பதை விளங்கிக் கொள்ளலாம். பார்ப்பனர்களின் கால்களைக் கழுவ சூத்திரர்கள் வங்காளக் கங்கைக் கரையில் காலையில் நிற்பதைப் பற்றிக் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த பிரணாப் முகர்ஜி குறிப்பிட்டதை நினைவுபடுத்திக்கொள்க.

வேறு பல நாடுகளில் அடிமைகள் இப்படிக்கேவலமாக நடத்தப்பட்டார்கள். இங்கு சூத்திரர்களுக்கும் அடிமைகளுக்கும் முக்கிய வேறுபாடு இருந்தது. அடிமைகளை விற்க, வாங்க முடியும். சூத்திரர்களுடைய நிலை அப்படியல்ல. அடிமைகள் தங்கள் வாழ்வுரிமை கேட்டுப் போராடியபோது நசுக்கப்பட்டார்கள். ஆறாயிரம் அடிமைகள் சிலுவையில் அறைந்து கொல்லப்பட்டனர். இத்தகைய கொடுமைகள் உளவியல் ரீதியாகச் சூத்திரர்கள் மீது பிரயோகப்படுத்தப்பட்டன. ஒதுக்குதல், ஊரின் தாழ்ந்த பகுதியில் குடியிருத்தல், பொது நீர் நிலைகளைப் பயன்படுத்த அனுமதிக்காமை போன்ற கொடுமைகள் நிகழ்த்தப்பட்டன.

தந்தை பெரியாரின் கருத்துகளைச் செய்யுள் வடிவில் ஆக்கிப் பரப்பிய பெரும்பணியைச் செய்த புரட்சிக்கவிஞர், இக்கொடுமையை

"அற்பத் தீண்டாதார் என்னும்
அவரும் பிறரும் ஒந்தாய்

கர்ப்பத்தில் வந்தாரன்றோ - சகியே
கர்ப்பத்தில் வந்தாரன்றோ"

என இடித்துரைத்தார்.

"சாதீப்ஸீவு செய்தார்
தம்மை உயர்த்துதற்கே
நீதிகள் சொன்னாரடி - சகியே
நீதிகள் சொன்னாரடி"

என உண்மையைப் போட்டுடைத்தார்.

பார்ப்பன உயர்வைக் காட்டுதற்கு மனு நீதி என்பதை எழுதிக்கொண்டதைச் சுட்டிக்காட்டினார். இந்த மனு நீதிப்படி ஆயிரம் ஆண்டுகளாகப் பல்லவ, சோழ, பாண்டிய, சேர, நாயக்க மன்னர்கள் ஆட்சி செய்ததன் விளைவாக

"எஞ்சாதிக் கிவர்காதி
இழிவென்று சண்டையிட்டுப்
பஞ்சாகிப் போனாரடி - சகியே
பஞ்சாகிப் போனாரடி" என்றார்.

அந்த நிலை இன்றைக்கும் உள்ளதே! சட்டங்கள் போட்டும் தடுக்க முடியவில்லையே!

ஜாதிப் பிரிவு பற்றி, அதன் தீமைகள் பற்றி இதுவரை ஆயிரக்கணக்கான நூல்கள் எழுதிக் குவித்தும் சமூகம் திருந்தியபாடில்லை. இந்தியமண்ணில் கடந்த 150 ஆண்டுகளாகத் தோன்றிய சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்கள் எனும் பெயரில் வந்தனவெல்லாம் காட்டு விலங்காண்டிப் பழக்கவழக்கங்களைப் பற்றியும், மூடநம்பிக்கைகளைப் பற்றியும் பேசினவே தவிர, மூலகாரணத்தைக் கண்டு ஒழித்திட முனையவில்லை எனும் உண்மை சடுகிறது. ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளாக்கப்பட்ட ஜாதியினர் வேறு மதங்களுக்கு மாறிவிடாமல் தடுத்திடவே அவர்கள் முயன்றிருக்கிறார்கள் போலும்!

ஜாதிகளும் மதங்களும் சட்டங்களும்

மதம் மாறியவர்களும் கூட சர்ச்சுக்குப் போகும் இந்துக்கள் என்கிற மாதிரிதான் மாறி இருக்கிறார்களே ஒழிய, மனமாற்றம் ஏதும்

ஏற்படவில்லை. ஜாதிகளை ஒழித்த மதமாகச் சொல்லப்படும் சீக்கியத்திலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இந்துமதக் கொடுமையையே அனுபவிக்கிறார்கள். உயர்ஜாதி என்பவனே நில உடைமையாளன் எனும் நிலையில் ஒடுக்கப்பட்டவன் வேளாண் கூலியாகவே நீடிக்கிற கொடுமை. போதாக்குறைக்குப் பணம் படைத்தவர்களுக்குப் பாதுகாப்பான அரசு. இன்ன ஜாதிக்காரர் மட்டுமே இந்தப் பணிக்கு நியமிக்கப்படவேண்டும் என்கிற மாதிரியான எழுதப்படாத சட்டம். தூய்மைப் பணியாளரைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது பார்ப்பனர் யாரும் வருவது இல்லையே! எல்லோரும் சூத்திரர்கள்தானே!

ஜாதிக்குள்ளேயே மணமுறை ஜாதியை நீடிக்க வைக்கிறது. அந்தந்த ஜாதிக்கான பழக்க வழக்கங்கள் எனும் மடத்தனம் நீடிக்கிறது. ஜாதிப்பழக்கங்கள் என்பவை சொத்துப் பிரிவினை, மணமுறிவு, தத்தெடுத்தல் போன்ற சிலவற்றில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. அவற்றை வழக்கு மன்றங்கள் அங்கீகரிக்கின்றன எனும்போது, அவை சட்டபூர்வமாகக் கருதப்படுகின்றன. ஜாதி சாகாமல் இருக்கிறது. அரசு அதிகாரம் மூலம் காப்பாற்றப்பட்டு வளர்க்கப்படுகிறது.

இத்தகைய முறைகேடு, இந்திய அரசு அமைப்புச் சட்டம் மூலமும் பாதுகாக்கப்பட்டுத் தொடர்கிறது. அரசும் மதமும் சுரண்டும் வர்க்கமும் கூட்டாகச் செயல்படுகின்றன. அதனால் சாதாரண மக்கள் எவ்வித கிளர்ச்சியிலும் ஈடுபடாதவாறு தடுக்கப்படுகின்றனர். மதவாதிகளும் பெருமுதலாளிகளும் அரசின் பாதுகாப்பைப் பெறுகின்றனர். நெய் ஊற்றி நெருப்பை வளர்த்து, யாகம் எனக்கூறி மதவாதி மக்களை ஏய்க்கிறான்; மக்கள் ஏமாறுகிறார்கள். உலகில் எங்குமில்லாத வகையில், இந்தியப் புண்ணிய பூமியில்தான் - குழந்தைகள் ஜாதி முத்திரைகளுடன் பிறக்கின்றன." ஒருவனே தேவன், எம்மதமும் சம்மதம், எல்லா மதமும் ஒரே தத்துவத்தைத்தான் போதிக்கின்றன, மதச்சார்பற்ற அரசு" என்பன போன்ற மயக்க வார்த்தைகள் மக்களை இருட்டிலேயே, தெளிவில்லாமலே வைத்திருக்க உதவுகின்றன. அரசு நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் கடவுள் வழிபாட்டுடன் தொடங்கப்பெறும் மோசடியானது அறியாமையை வளர்க்கப் பயன்படுகிறது. 'செக்யூலர்' என்றால் எந்தவொரு மதமும் சாராத தன்மை. அரசுக்கும்

மதத்திற்கும் தொடர்பற்ற தன்மை என்றுதான் ஆங்கிலத்தில் இச்சொல்லை உருவாக்கிய ஹோலியோக் விளக்கம் தந்தார். ஆங்கில அகராதிகளிலும் அம்மாதிரியே உள்ளது. ஆனால், இந்தியாவில்...?

தந்தை பெரியார் கூறினார், "கடவுள் இல்லாவிட்டால் உலகில் செல்வவானும் தரித்திரவானும் இருக்க, முடியவே முடியாது. அது போலவே மதம் இல்லாவிட்டால் மேல் ஜாதியும் கீழ் ஜாதியும் இருக்க முடியாதது. போலவே, சாதாரண ஆத்மாவும் மகாத்மாவும் இருக்கவே முடியாது" என்றார். கடவுளும் மதமும் அரசும் ஒன்றையொன்று பற்றிப் பிணைந்து பிரிக்க முடியாதவாறு இருக்கின்றன. இவற்றையும் இவற்றின் மீதுள்ள பற்றையும் அழித்தால்தான் மனித சமுத்துவம் மலரும்.

இதே நம்பிக்கைகள் வர்க்கச் சமத்துவத்திற்கும் விரோதமானவை. வேட்டையாடிக் கொன்ற விலங்கின் உடலை, புலி நரிக்குக் கொடுத்தாலும் முதலாளி தன் செல்வத்தை, சிறு அளவிலேனும் இல்லாதார்க்குத் தரமாட்டான். இது முதலாளித்துவ மனோபாவம். அப்படியிருக்க சமன்மை எப்படி ஏற்படும்? ஒருவன் பணம் படைத்த குபேரனாகவும் ஒருவன் தரித்திர நாராயணனாகவும் பிறப்பிக்கச் செய்தது கடவுளின் செயல் என்றுதானே கூறுகிறார்கள்? விதி, தலையெழுத்து, வினைப்பயன் என்றெல்லாம் பசப்பு வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்திப் பாமரர்களை ஏமாற்றுகின்றனர்! மதமும் பணமும் கூட்டணி. ஏழை என்ன செய்வான். தரித்திரம் நீடிக்கிறது. சமத்துவம் விரும்புவோர் முதலில் இத்தகைய நம்பிக்கைகளை ஒழிக்காமல், ஒழிக்க முயற்சிக்காமல், சமத்துவம் முழக்கம் எழுப்புவது நாடகமே.

சமதர்மமும் திராவிடமும்

தந்தை பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கம் முதன்மையாகப் பகுத்தறிவுப் பிரச்சாரத்தையே செய்தது. சோவியத் நாட்டுக்குப் போய் வந்தபின் சமதர்மப் பிரச்சாரம் செய்தது. முன்னதாகச் செய்த பிரச்சாரத்தின் பலனாக, "கடவுள் என்ற ஒன்று இருக்குமாயின் என் முன் வருமேயாயின் அதன்

கழுத்தை அறுப்பேன்" என்று சுயமரியாதை இயக்கத்தவர் ஒருவர் கூறியதாக ம.சிங்காரவேலர் பெருமையாக எழுதினார்.⁽¹⁾ பிரஞ்சுப் புரட்சியின் விளைவாக ஜெனீயிட் பாதிர்கள் ஊரைவிட்டுத் துரத்தப்பட்ட செய்தியை சிங்காரவேலர் பதிவு செய்துள்ளார். அவர்களது சொத்துகள் பொதுவுடைமை ஆக்கப்பட்டன⁽²⁾ மக்களின் பாஷையிலிருந்து கடவுள் என்ற பெயரை நீக்கிவிட்டால் மனிதகுலம் மேன்மை அடையும் என்றும் குறித்துள்ளார்⁽³⁾ ம.சிங்காரவேலர் இந்தியாவின் முதல் பொது உடைமைவாதி. 1923இல் சென்னையில் மேதினம் கொண்டாடியவர். வெளிப்படையாகக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1925 இல் கான்பூரில் தொடங்கப்பட்டபோது, பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சக்லத்வாலா தலைமை தாங்க வராத நிலையில் மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கி நடத்திய பெருமையாளர். பின்னர் கட்சிக்குப் பொறுப்பாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டபோது, செயற்குழு உறுப்பினராகப் பார்ப்பனர் கிருஷ்ணசாமி அய்யர் நியமிக்கப்பட்டார். சிங்காரவேலர் சூத்திரர். சமதர்மத்தை விடவும் ஜாதியே மேலாதிக்கம் செலுத்தியதைக் காணலாம். எதனுடன் நாம் முதலில் போராடவேண்டும்?

'குடிஅரசு' ஏட்டில் 13.11.1932இல் எழுதினார் சிங்காரவேலர், " தான் சாப்பிடும்போது மற்றொருவன் பார்த்தால் தோஷமென்று உண்ணும் உணவை சாக்கடையில் போட்டு விடுகிறான். திருஷ்டிதோசம் என்று (பார்த்தால் தீட்டு) காங்கிரஸ் எம்.கே. ஆச்சாரியர் எங்களுடன் உண்ண அசிங்கப்படுகிறார்... தீண்டாதவர்களென்பதே ஒரு தனி ஜாதி, ஏழு, எட்டு கோடி மக்கள் நாயைவிட கேவலமாக நமது தேசத்தில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றார்கள். இந்த மானங்கெட்ட நடத்தை எந்த மிருகக் கூட்டங்களில் பார்க்கிறீர்கள்? மனிதனை மனிதன் இழிவு செய்யும் இந்த நாடு வேத வேதாந்தம் ஒதும் நாடாம். நால்வர் தோன்றிய நாடாம். சிவனை, விஷ்ணுவை, பிரமனைப் படைத்த நாடாம். இந்த நாட்டில்தான் மும்மூர்த்திகளும், முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும், 48000 ரிஷிகளும், கின்னரர், கிம்புருடர் (இவர்கள் யார்?) தோன்றியுள்ளனராம். இவர்களுக்குத்தான் கோயில்களும் குளங்களும் பிராமணனும் ஒதுவாரும் தாசி, வேசியரும் ஏற்பட்டுள்ளனராம்."

இம்மாதிரி அன்றைய தலைவர்களோ, தோழர்களோ ஒருவரும் எழுதியதில்லை. இன்றும் கூட அதே நிலைதான். அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுதான் சமதர்மத்தின் தோல்வி!

மக்கள் மனதில் மண்டிக்கிடக்கும் மூட நம்பிக்கைகளைச் சாடிய புரட்சிக்கவிஞர்,

"பாதிக்குதே பசி என்றுரைத்தால் - செய்த
பாபத்தைக் காரணம் காட்டுகிறார் - மத
வாதத்தை உம்மீடம் நீட்டுவார் - பதில்
ஓதி நின்றால் படை கூட்டுவார்"

என்று பாடினார்.

இவரைப் போற்றாமல், இவர் கருத்தைப் பரப்பாமல், சுப்ரமணிய பாரதியின் பெருமை பேசுவார். எந்தப் பாரதி? "மாகாளி உருசிய நாட்டின் கண் கடைக்கண் பார்வை செலுத்தியதால் யுகப்புரட்சி வந்ததாகப் பாடிய பாரதியை!. மார்க்ஸோ, எங்கல்லோ, லெனினோ, ஸ்டாலினோ காரணமல்ல. காளியின் கடைக்கண் பார்வைதான் காரணம் எனப் பாடிய பாரதி. முழுக்கண் பார்வை ஏன் படவில்லையாம்? பாரதியைத் தான் கேட்கவேண்டும்! கம்பராமாயணத்தில் "கொள்வார் இல்லையால் கொடுப்பாரும் இல்லை" என்ற வரிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு சமதர்மக் கரகாட்டம் ஆடியவர்களைக் கேட்கவேண்டும்!

"நடவு செய்த தோழர் கூலி நாலணாவை ஏற்பதும் உடலுழைப்பிலாத செல்வர் உலகை ஆண்டு உலாவலும் கடவுளானை என்று செல்லலும் கயவர் கூட்டமீதிலே கடவுளென்ற கட்டறுத்துத் தொழிலானை ஏவுவோம்"

என்றார் பாரதிதாசன். அவ்வாறு செய்யாமல் அக்கினிக் குஞ்சு... தீம் தரிகிடதோம் பாடியதன் விளைவுதானே பொது உடைமை வராதது?

"இந்தக் கடவுள் என்னும் சாம்ராஜ்யத்தில் வேலை செய்துவரும் இலாகாக்களை - மத இலாகா, கோயில் இலாகா, மோட்ச இலாகா, பாபம் தீர்க்கும் இலாகா, அவதார இலாகா, வேதாந்த இலாகா, வான இலாகா, பூசுரர் புராண பண்டித இலாகா எனப் பலவாறாகப் பிரித்தார் பாரதிதாசன்⁽⁴⁾ கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்பட்டார் என்றார்.

பிணக்கேற்படுத்தும் கடவுளைக் கணக்குத் தீர்த்தல் மனிதர் தம் கடமையே என முத்தாய்ப்பாக எழுதினாரே⁽⁵⁾ இதனைப் பரப்பியதுண்டா? மக்கள் மூளையில் படர்ந்துள்ள விதி நம்பிக்கை பாசியைத் துடைத்துத் தூய்மைப்படுத்தினால் தானே சமதர்மக் கொள்கை பதியும்? பரவும்? அதைச் செய்யவில்லையே சமதர்மிகள்!

பொதுவுடைமையின் போதமை

உலகம் முழுக்கவும் சுரண்டல் ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கிறது. ஆகவே, கம்யூனிசமும் ஒரே மாதிரி நடைமுறையைக் கடைப்பிடிக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு இருந்தார்கள். பொருளியல் சுரண்டல் ஒரே மாதிரியாக இருக்கலாம். இந்தியாவில் கடவுளின் பெயரால் சுரண்டல். மதத்தின் பெயரால் சுரண்டல். ஜாதியின் பெயரால் சுரண்டல் என்றெல்லாம் தனித்துவமான சுரண்டல்கள் இன்றளவும் உண்டே! பழைய கால தர்மாஸ்பத்திரிகளில் கம்பவுண்டர் தந்த மிக்சர் மருந்தையே புற்று நோய்க்குத் தரலாமா? சீனாவில் மாவோ மண்ணுக்கேற்றவாறு கம்யூனிசத்தைக் கையாண்டாரே! மூட நம்பிக்கைகளை ஒழிப்பதில் முனைப்பு காட்டிச் செயல்பட்டாரே! கலாச்சாரப் புரட்சி நடத்தினாரே! கோயில் சொத்துகள் விவசாய சங்கங்களுக்குச் சொந்தமானது. *மரக்கடவுள் பொம்மைகளைப் பிளந்து அடுப்பு எரித்தனர்.* கோயில், மடங்களின் மூலம் வந்த வருமானத்தை மூட நம்பிக்கை வரவு என்ற தலைப்பில் வரவு வைத்தனர்.⁽⁶⁾ இந்திய நிலைக்கேற்ப கோட்பாடுகளை வகுக்காமல் பொதுச் சமையல் கூடத்தில் சமைக்கப்பட்டதையே எல்லா இடத்திற்கும் எல்லாப் பருவத்திற்கும் பரிமாறுவதைப் போல் செய்து வந்தனரே!

60 விழுக்காடு ஓ.பி.சி., 18 விழுக்காடு பட்டியலினம், 8 விழுக்காடு பழங்குடியினரையும் பத்து விழுக்காடு இருக்கும் பார்ப்பன மற்றும் உயர் ஜாதிக்காரர்கள் ஏய்த்து வருவதை அனுமதிக்கலாமா? பொது உரிமை இல்லாத இடத்தில் பொது உடைமை எப்படி சாத்தியமாகும் என்று பெரியார் கேட்டதை உள்வாங்கவில்லையே! சமுதாயத்தைச் சீரழிக்கும் கொள்கை கொண்ட சங்கராச்சாரிக்குத் தரும் மரியாதை வேறாகவும் சமுதாய சீர்திருத்தத்தின் எல்லை நாத்திகம் என்றும், பகுத்தறிவின் எல்லை பொது உடைமை என்றும்

பிரகடனப்படுத்திய பெரியாரை மதிப்பிடும் தன்மை வேறாகவும் கைக் கொண்டனரே!

உலகம் மாயை எனும் அத்வைதம், கடவுளிடம் சரணடைந்துவிடு, அது காப்பாற்றும் என்று சாக்குருவி வேதாந்தப் பேச்சுகளால் மயங்கிக் கிடக்கும் ஏழை பாழைகளிடம் உலகச் சொத்து பொது,மானுடர் அனைவர்க்கும் உரிமையானது. உனக்கும் உரிமை உண்டு, அதனைப் பெறுவதற்குப் போராடு என்று தூண்டாமல் பாரத கலாச்சாரப் பெருமைபற்றிப் பீற்றிக்கொண்டேயிருப்பவர்களின் பின்னால் உழைக்கும் வர்க்கம் மறி ஆடுகள் மந்தைபோல் போவோரைப் பார்த்துக்கொண்டு சும்மா இருந்தால் புரட்சி வருமா?

மக்களை ஒன்று சேர விடாமல் ஜாதி தடுக்கிறது. அதனை ஒழிக்க வேண்டாமா? அது பற்றி யாரும் பேசவில்லையே? பேசினால், உயர் ஜாதிக்காரர் மனம் புண்படுமாம். அதனால் பேசமாட்டார்களாம். படி நிலை ஜாதி அமைப்பில் புரோகிதன்/பார்ப்பனன் உச்சியில் வைக்கப்பட்டு ஆளுமை செய்கிறான். மன்னனும் வணிகனும் அவனுக்குக் கீழ் இருந்து தமக்குக் கீழ் இருப்போர் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். மக்களாட்சியில் மன்னன் மறைந்தான். எனினும் அதிகார வகுப்பு உருவாகிவிட்டிருக்கிறது. பெரும்பாலும் படிக்கட்டில் மேலே இருப்பவர்கள் பார்ப்பனர்கள்தாம். இவர்கள் மனம் புண்படக்கூடாது - அடித்தட்டோரின் முதுகெலும்பு முறிந்தாலும்! என்ன வினோதம்!

சமதர்மம் பேசியோர், வங்காளத்தில் நக்சல்பாரியில் புரட்சி செய்ததால் நசுக்கப் பட்டவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தபோது கிருஷ்ண ஜெயந்தி கொண்டாடினார்கள் என்று செய்தி. "நான்கு வருணங்களை நான்தான் உண்டாக்கினேன், நானே நினைத்தாலும் அதனை மாற்ற இயலாது" என்றவனாகக் கிருஷ்ணன் கீதையில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான். அவனைக் கும்பிடுபவன் சமதர்மியா? சனாதனி அல்லவா?

அதிலும் மோசம், இவர்களின் தலைவன் கனுசன்யால் பதுங்கியிருந்த குடிசையில் காளியின் படம் இருந்தது. அலுமினிய தட்டும், அலுமினியக் குவளையும் இருந்தது. வறிய நிலையில் பதுங்கி

வாழ்ந்த போராளி என்றாலும் காளிபக்தன் என்பது கம்யூனிஸ்ட்டுக்கு அழகா? கேவலம் அல்லவா? "மதத்தை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அதுவே அறிவு ஆராய்ச்சியின் முதல்படி. ஆகவே, மத எதிர்ப்புக் கருத்துகளை, சீர்திருத்தக் கருத்துகளை, பகுத்தறிவுக் கருத்துகளை மக்களிடையே பரப்பினால்தான் மக்கள் தொடர் புரட்சிக்குத் தயார் ஆவார்கள். அறிவுத் தெளிவோடு போராட்டங்களில் பங்கு பெறுவார்கள்" என்று லெனின் எழுதியதைப் படிக்கவில்லையோ? படித்திருந்தாலும் அதன்படி செயல்படவில்லையோ?

சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தனித்துவம்

சுயமரியாதை இயக்கம் 1925இல் தொடங்கப்பட்ட மறுமாதத்தில் பொது உடைமை இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது. சுயமரியாதை இயக்கக் கொள்கைகளாகப் பெரியார் அறிவித்தவை - பேதம் இல்லாப் பெருவாழ்வு பெற்றிடப் போர் புரிவது என்பதே. பார்ப்பான் - பஞ்சமத் தன்மை, ஏழை-பணக்காரத் தன்மை, படித்தவர் - படிக்காதவர் தன்மை, ஆண் - பெண் தன்மை ஆகியவற்றை ஒழித்தலே. ஜாதி ஒழிப்பை முதலில் வைத்து அடுத்ததாக சமன்மையை வலியுறுத்தினார். அதுபோலவே, பாலின பேதம் ஒழிக்கப்படலுக்கு முகாமை தந்தார். ஏன்?

"நூல்கள் எல்லாமே பெண்களைத் தாழ்த்தியே எழுதப்பட்டன. கடவுளே சொன்ன வேத நூல்கள் உள்பட எல்லாமத நூல்களுமே பெண்களுக்கு உயர்வு தராமலும் ஆணுக்குச் சமமாக வைத்திடாமலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்து மதத்தில் பஞ்சமர் அய்ந்தாம் நிலை என்றால், பெண்கள் ஆறாம் நிலையில் வைக்கப்பட்டனர். பார்ப்பனப் பெண்களும் கூட கல்வி கற்றிட அனுமதி கிடையாது - நான்கு வேதத்திலும் ஆறு சாத்திரத்திலும் பதினெட்டு புராணத்திலும். ஆக, எல்லா வகை பேதங்களும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்றார் பெரியார்.

இத்தகைய பல பேதங்கள் இல்லாத நாட்டில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட "பொருளியல் பேதம்" மட்டும் ஒழிந்தால் போதும், அத்தனையும் சரியாய்ப் போகும் என்று சொல்லித் தரப்பட்ட நமது நாட்டுக்குப் பொருந்தாத பேதத்தை மட்டுமே பேசியதால் என்ன நடந்தது? அவர்களின் சித்தாந்தப்படியே

அமைக்கப்பட்ட தொழிற்சங்கங்கள்கூட ஜாதிவாரி அமைக்கப்பட்ட கொடுமை - கேவலம் அரங்கேறிய நிலை அண்மைக் காலத்தில்! ஆவடி, கனரகத் தொழிற்சாலையில் பட்டியல் இனத்தவர்க்கான தனிச்சங்கம், மத்திய அரசின் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் எல்லாவற்றிலும் படர்ந்து விட்டதே! உலகிலேயே நிறைய எண்ணிக்கைத் தொழிலாளர்களைக் கொண்ட இந்திய இரயில்வேயிலுங்கூட தனிச்சங்கம் இயங்குகிறதே! இதர பிற்படுத்தப்பட்டோர் சங்கமும் உள்ளனவே!

"வர்க்க உணர்வு வரவில்லையே. வர்ண உணர்வுதானே வந்துள்ளது. வளர்ந்துள்ளது? இந்திய நாட்டைப் பொறுத்தவரை வர்ணம்தானே வர்க்கமாக உள்ளது? இந்த மெய்ம்மையைக் காணவும் கணக்கில் எடுக்கவும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தவறியதால்தானே வர்க்கப் போராட்டமும் வரவில்லை, வர்க்க உணர்வும் வரவில்லை?

தற்காலிகப் பணிக்கு ஆள்களைத் தேர்வு செய்யப்பட வந்த ஏழைகள் நெருக்கடித்துக் கூடியதால்... ஜாதித் தீட்டு ஏற்பட்டுவிட்டது. உணவு தீட்டாகி விட்டது என்று கூறித்தானே போராட்டம் நடந்ததாக வரலாறு கூறுகிறது⁽⁷⁾ மராட்டிய மாநிலத்தில் நடைபெற்ற அரசுப் பணியாளர் வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்திற்கான ஆயத்தப் பணியில் ஈடுபட்டோர் சப்பாத்தி தயாரிக்க மாவு கேட்டுப் பெற்றனர். ஏன் தெரியுமா? சமைத்த உணவு வேண்டாம், நாங்களே சமைத்துத் தீட்டில்லாமல் சாப்பிட்டுக்கொள்வோம் என்று கூறப்பட்டதால்தானே.⁽⁸⁾ இப்போது கூறுங்கள். வர்ணமா? வர்க்கமா?

இந்தக் கேள்விக்கு விடைகாண முயலாததால் சித்தாந்தமே தோற்றுப்போன அவலத்தைக் காண்கிறோம். "சமூக வாழ்க்கையில் சமதர்மமுறை ஏற்படாமல் பொருளாதாரத் துறையிலும் அரசியல் துறையிலும் சமதர்ம முறை ஏற்படவேண்டும் என்று ஆசைப்படுவது முறையான காரியமென்றோ முடியக்கூடிய காரியம் என்றோ நம்மால் கருத முடியவில்லை. குறுகலான வழியில் விரிசலான வண்டியை நடத்துவது வண்டிக்குத்தான் பெரிய நாசத்தை விளைவிக்கும். ஆகவே, சமுதாயமாகிய வழி விரிவடைந்து செப்பனிடப்பட்டால் அல்லாமல் பொருளாதார சமத்துவமாகிய வண்டியை சிறிதும்

நடத்த முடியாது"⁽⁹⁾ என்று சுயமரியாதை இயக்கம் கருதுகிறது" என்று பெரியார் எழுதினார்.

"பார்ப்பனியத்திற்கு அடிப்படையான சாஸ்திரம், பகவத கீதை, கோயில், மதம், கடவுள் முதலியன யாவும் ஒழிய வேண்டும். சமதர்மம் நிலை நாட்டப்படவேண்டும்"⁽¹⁰⁾ என்று திருச்சி மாவட்ட சுயமரியாதை மாநாட்டில் பேசியவர் பஜீவானந்தம். பின் நாள்களில் வைதீகக் கவிஞர் பாரதியைத் தூக்கி ஆடியவரும் இவரே. கம்பராமாயணத்தில் கம்ப்யூனிசம் உள்ளது என்றவரும் இவரே. சமத்துவம் வருமா இவரால்?

ப.ஜீவானந்தமும் ஏனையோரும் பெரியாரிடம் பிணங்கி, வெளியேறி, சுயமரியாதைச் சமதர்மக் கட்சி என்ற பெயரில் கட்சி நடத்தினார். திண்டிவனத்தில் 22.10.1936இல் நடத்திய கூட்டத்தில் கூட, உள்ளவர், இல்லாதவர் என்னும் இரண்டு ஜாதிகள் தவிர வேறு ஜாதி இல்லை எனப் பேசினார். ஆட்சி தொழிலாளர்களிடத்தில் வரும்வரை ஒருவருக்கும் சுகம் கிட்டாதென்றும், சமதர்மத்தில் உழைப்பினால் மக்கள் ஜீவிக்கவேண்டுமே ஒழிய, வேறு வித வாழ்க்கை கிடையாது என்றும் பேசினார்⁽¹¹⁾. பின் 01.11.1936இல் திருச்சியில் கட்சியின் முதல் மாநாடு நடந்தது. எஸ்.ஏ.டாங்கே(இவர் மராத்திப் பார்ப்பனர் - கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவர்) கூறிய அறிவுரைப்படி ஜீவானந்தம் கட்சி கலைக்கப்பட்டு, காங்கிரசில் கரைந்தார்கள். தீவிர சமதர்மவாதிகள் பிற்போக்குக் கட்சி என அவர்கள் வர்ணித்த கட்சியிலேயே அயக்கியம் ஆனார்கள்."

நாம் என்றைய தினம் சுயமரியாதை இயக்கம் என்று ஆரம்பித்தோமோ அன்று முதலேதான் இந்த இயக்கத்தைப் பற்றிப் பலரால் பொது உடைமை இயக்கம் என்று சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கின்றது என்பதற்கு, சுயமரியாதை இயக்கத்தின் முடிவான இலட்சியங்களை எடுத்துச் சொல்லும்போதும் நாமும் மேற்கண்ட தத்துவத்தைத்தான் சொல்லி வந்திருக்கிறோம்.⁽¹²⁾ பெரியாரைக் குறை கூறியவர்களின் நடத்தை இப்படித்தான். ஆனால், பெரியார் சமத்துவப் பிரச்சாரத்தை மாற்றியதோ, கைவிட்டதோ கிடையாது.

"உண்மையில் எனது தொண்டு, ஜாதி ஒழிப்புத்தொண்டுதான் என்றாலும், அது நமது

நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் கடவுள், மதம், சாஸ்திரம், பார்ப்பனர் ஒழிப்புப் பிரச்சாரமாகத்தான் இருக்கமுடியும். இந்த நான்கும் ஒழிந்த இடம்தான் ஜாதி ஒழிந்த இடமாகும். ஏன் எனில், ஜாதி என்பது இந்த நான்கில் இருந்தும் ஆக்கப்பட்டதே ஆகும். மனிதன் மடையனாக, அடிமையாக ஆக்கப்பட்ட பின்புதான் ஜாதி புகுத்தப்பட்டதாகும். சுதந்திர உணர்ச்சியும் அறிவும் ஏற்படாமல் ஜாதியை ஒழிக்க முடியாது. மடமைக்கும் அடிமைத் தன்மைக்கும் ஆக்கம் அளித்து ஜாதியை நிலை நிறுத்துவதுதான். ஜாதி ஒழியாமல் பாதுகாப்பதுதான் கடவுள், மதம், சாஸ்திரம், பார்ப்பனர்கள் என்பவையாகும்⁽¹³⁾ பிசிறில்லாமல், பட்டுக்கத்தரித்தாற் போன்ற சொற்கள். செரிமானம் செய்ய முடியாதோர் விட்டு விலகிப் போனார்கள்.கொதி தாங்காமல் உலையிலிருந்து வழிந்துவிட்ட நொய் அரிசிகள் பாவம்!

ஜாதி ஒழிப்பில் பெரியார் திடமாகவும் தீவிரமாகவும் இருந்தார். அவரது கொள்கையை ஏற்போரிடம் மட்டுமே ஆதரவு என்பதில் தொடக்க முதலே உறுதியாக இருந்தார்.அந்தக் காலகட்டத்தில் "ஜாதி பேதங்கள் ஒழிவது சட்டத்தினால் முடியவேண்டுமே ஒழிய, பொது ஜன சம்மதத்தில் என்றால் ஒரு நாளும் முடியாது.ஏனென்றால், ஜாதி காரணமாகப் பாடுபடாமல் கடவுளையும் மோட்சத்தையும் காட்டி ஊரார் உழைப்பில் வயிறு வளர்க்கும்படியான சவுகரியம் இருக்கும்போது, பலாத்காரத்துக்கோ அல்லது தண்டனைக்கோ அல்லாமல் எவனாவது ஜாதி ஒழிய சம்மதிப்பானா என்று கேட்கிறேன்" என்று வெளிப்படையாகவே கேட்டார்.

ஜாதி ஒழிப்பு

ஆனால், அவரது இயக்கம் தேர்தலில் பங்கு பெறாது.பங்கு பெறுபவர்களைப் பயன்படுத்தித் தம் இலட்சியம் நிறைவேற்றிடப் பார்த்தார் யாரும் ஜாதி ஒழிய வேண்டும் எனக்கூறத் துணிவின்றி இருந்தனர்.இந்திய அரசு அமைப்புச் சட்டத்தில் கூட ஜாதி ஒழிப்பு பற்றிய பேச்சே இல்லை. தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று ஏட்டில் எழுதி வைத்துக் கொண்டுள்ளனர். தீண்டாமை எங்கே ஒழிந்தது? எங்கும் ஒளிந்து கொண்டுள்ளது. தீண்டாமை என்று சொல்லுக்குப்பதிலாக ஜாதி

என்று திருத்தி, ஜாதி ஒழிந்துவிட்டது. அதை எந்த வகையிலும் கடைப்பிடித்தாலும் அது தண்டனைக்குரிய குற்றம் என்று எழுதும்படி கேட்டார். காங்கிரசுக் கட்சி அரசு செவி சாய்க்காததால் சட்டத்தைக் கொளுத்தி எதிர்ப்பைக் காட்டினார்.

1950இல் இந்தியா குடியரசு என்றான பின்பு 1955இல் தீண்டாமைக் குற்றங்கள் சட்டம் என்கிற பெயரில் வந்தது. 1976இல் சமூக உரிமைகள் பாதுகாப்புச்சட்டம் என்பதாகப் பெயர் மாற்றம் பெற்றது. என்றாலும் 'நிலைமை' மாற்றம் பெறவில்லை. எனவே, தாழ்த்தப்பட்டோர் மற்றும் பழங்குடியினர் (வன்கொடுமை தடுப்பு) சட்டம் ஒன்று 1989இல் உருவாக்கப்பட்டது. பின்னராவது நிலை மாறியதா? சட்டமே தேவையற்றது எனும் ஓலம் எழுகிறது. ஜாதியின் பெயரால் வன்முறைச் செயல்களில் ஈடுபட்டு, கொடுமை செய்யும் கொடிய ஜாதிக்காரர்கள் இப்படிக்குரல் எழுப்புகிறார்கள். நாட்டில் என்ன நிலை?

ஒவ்வொரு 15 நிமிடத்திற்கும் வன்செயல்கள் 4 நிகழ்த்தப்படுகின்றன என்றால், ஒரு மணிக்கு 16 கொடுமைகள்... ஒவ்வொரு நாளும் மூன்று பெண்கள் பாலியல் வன்கொடுமை செய்யப்படுகின்றனர். இரண்டு பேர் கொலை செய்யப்படுகின்றனர். 11 பேர் கடும்தாக்குதலுக்கு உள்ளாகின்றனர். ஒவ்வொரு வாரமும் 13 மக்கள் கொல்லப்படுவதும் 5 வீடுகள் கொளுத்தப்படுவதும் 6 பேர் கடத்தப்படுவதும் நடக்கின்றன. குற்றங்களைத் தடுக்கமுடியுமா, சட்டங்களால்?⁽¹⁴⁾ முடியாது. தண்டனை தரலாம்.

ஜாதி நம் புண்ணிய பாரத பூமிக்கு மட்டுமே உரித்தானது. இதன் வெளிப்பாடான "தீண்டாமை ஷேமகரமானது" என்று இந்து மடத்தலைவர் (பூரி சங்கராச்சாரி) கூறுகிறார். இதன் விளைவாக குடியரசுத்தலைவரே, கோயிலில் நுழைய அனுமதிக்கப்படவில்லை - பூரி ஜகந்நாதன் கோயிலில். விளைவு?.. குடும்பத்துடன் படிக்கட்டில் இருந்தபடியே இவர் கும்பிட்டுத் திரும்பினார். புகார் தந்து மேலும் சிக்கல்/அவமானம் உருவாகச் சந்தர்ப்பம் தரவில்லை, முதல் குடிமகன். இத்தகைய வன்கொடுமையை என்னவென்று சொல்வது?

வேறு சில நாடுகளில் ஜாதிக் கொடுமை

இல்லை, என்றாலும் தோலின் நிறக்கொடுமை உள்ளது. இவற்றைத் தண்டிக்கத் தனிச்சட்டங்களே உள்ளன. ஆஸ்திரேலியா, கனடா, ஃபிரான்ஸ், அய்ரோப்பிய யூனியன், ஹாங்காங், ஜெர்மனி, ரஷ்யா, பிரிட்டன் முதலிய பல நாடுகளில் உள்ளன. ஆஸ்திரேலியாவில், ஒதுக்கல்களுக்கு எதிரான சட்டம் 1991 என்று பெயர். Law against Racism 2010 (பொலியாவில்), Race Relations Amendment Act 2000 (பிரிட்டனில்) போன்றவை சில எடுத்துக்காட்டுகள். இந்தியாவில், வன் கொடுமைச் சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட்டவர்களின் விழுக்காடு 31. தமிழ் நாட்டிலோ, இது 17.4 விழுக்காடு மட்டுமே⁽¹⁵⁾ இப்புள்ளிவிவரம் 2008 முதல் 2010 வரை ஆண்டுகளுக்கானது.

சமூக நீதி மண்ணான தமிழ் நாடு, இந்த நிலையில் பெருமை கொள்ள முடியாது. தமிழ் நாட்டில், 16 ஆயிரத்து 564 வருவாய் கிராமங்கள் உள்ளன. ஜாதி காரணமாக வன்கொடுமைகள் 542 கிராமங்களில் நடப்பதாகப் புள்ளி விவரங்கள் கூறுகின்றன என்கிறார் பேரா. அ.மார்க்ஸ்.⁽¹⁶⁾ இந்தக் கிராமங்களின் வருவாய், காவல்துறை அலுவலர்கள் ஜாதி உணர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட, சமூக அக்கறை உள்ளவர்களாக நியமிக்கப்படவேண்டும். குற்றங்கள் குறையாமல் இருப்பதற்கு அதிகாரிகளின் ஜாதிப் பாசமும் மெத்தன நடவடிக்கைகளும் காரணம். இதைச் சொல்லி, அரசு தப்பிக்க முடியாது. அரசும் அமைச்சர்களும் சமூக அக்கறையுள்ளோராக இருக்க வேண்டியதும் முக்கியம்.

"எனக்கும் ஒரு கனவு உண்டு. அந்நிய ஆட்சியில் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த நாட்டில் பிறந்த நான் விடுதலை பெற்றதாகச் சொல்லப்பட்ட நாட்டில் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறேன். சமன்மையும் உண்மை விடுதலையும் பெற்ற நாட்டில் என் இறப்பு நிகழவேண்டும் என்பது என் எதிர்பார்ப்பு. இது நிறைவேறுமா? அதற்கான வாய்ப்புக்கூறுகள் உள்ளனவா? அவற்றை உருவாக்கும் தன்மையும் முயற்சியும் கொண்ட தலைவர்கள் உள்ளனரா? "இல்லை" என்பதே மெய்மை நிலை. இந்தியாவை ஆளும் கட்சிபச்சைப்பிற்போக்குத்தனமும் சனாதன இந்து மதத்தைப் புத்தியிருட்டிப் புகுத்துவதில் முனைப்பு காட்டும் கீழான அமைப்பு. கடந்த இரு நூறு ஆண்டுகளில் பல்வேறு அமைப்புகளின் முயற்சியாலும் பிரச்சாரத்தினாலும் வலுவிழந்து,

அழிந்து போகும் நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்ட மூடத்தனங்கள் துளிர்க்கச் செய்திடும் அமைப்பு. இந்தியத் தயாரிப்புகளை மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும் என்கிற அமைப்பு. அந்நியக் கண்டுபிடிப்புப் பொருள்களை 'பகிஷ்கரிக்க'க் கோரும் அமைப்பு. இதன் துணைத்தலைவர் எஸ்.குருமூர்த்தி எனும் சனாதனப் பார்ப்பனர். ஆனால், அய்ரோப்பிய பாணி உடைகளையே தேர்ந்தெடுத்து உடுத்துவார். இவர் பேச்சைக் கேட்டு கோல்கேட் பல் பசையைப் புறந்தள்ளி கருவேலங்குச்சியால் பல் துலக்குவோர் பலர். ஆனால், இவர்? முன்பெல்லாம் அடிக்கடி மதுரை போவார். கல்லூரி மாணவர்களிடையே பேசுவார். ஸ்வதேசி ஜாக்ரான் மஞ்ச் தலைவராயிற்றே. உள் நாட்டு உற்பத்தி கட்டை வண்டியிலா போனார்?. வான் ஊர்திப் பயணம்தான். சொல்லும் செயலும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தவர் பெரியார் மட்டுமே! இவரோ, பேச நா இரண்டு உடைய பார்ப்பன சிரேஷ்டர் ஆயிற்றே. அவர் ஓர் ஆராய்ச்சி செய்து அரிய முடிவை அகில உலகத்துக்கும் அறிவித்தார். பட்டியல் இனத்தைச் சார்ந்த தொழில் முனைவோர், பணம் படைத்தவர்களாகி தாம் இருக்கும் ஜாதியிலேயே நீடிக்க விரும்புகிறார்களாம். ஆக்ரா மாவட்டம் தோல் பொருள்களுக்குப் பெயர் பெற்றது. தோல் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் ஜாதவ் எனப்படுவோர் அருந்ததியர் எனத் தமிழ்நாட்டில் அழைக்கப்படுவோர். அந்தத் தொழிலில் சம்பாதிக்கும் ஜாதவ்கள் அதை விட்டுப் போக விரும்பவில்லையாம். சொன்னார் குருமூர்த்தி. உண்மையா?

சென்னையில் பார்ப்பனர்கள் தோல் தொழிலில் இருக்கிறார்கள், என்றாலும் பார்ப்பனர்கள்தான். (அவ்வைசண்முகிதிரைப்படம்நினைவுக்கு வருமே), இந்தத் தொழில் செய்தாலும், உயர்ஜாதிதானே. அதே போல, ஆக்ராக்காரர்கள் பட்டியலினம் தானே! கோடீஸ்வரனானாலும் ஜாதவ்தானே! இழிவு போகவில்லையே. பணம் வந்தாலும் போகாதே - இந்து மத விதிமுறைகளின்படி. அது போலவே, மராட்டிய மாநிலத்தில் மாட்டு இறைச்சி ஏற்றுமதி செய்பவர்கள் பார்ப்பனர்கள்தாம்! எவரும் அவர்களை மகாத் எனக் கூறுவதில்லை. தொழிலின் அடிப்படையில் ஜாதி என்பதெல்லாம் பசப்பு வார்த்தை, ஏமாற்று வித்தை என்பதை அறியலாம். எனவே வர்க்கம் மாறினாலும், தொழில்

அதிபர் ஆனாலும் வர்ணம் மாறுவது இல்லை. அதுதான் சனாதனம், இந்துமதம். எனவே, வர்க்க பேதம் ஒழிந்தால், ஜாதி பேதம் ஒழிந்துவிடும் என்பதும் பசப்பு வார்த்தை. ஏமாற்று வித்தை. இங்கே இந்தியாவில் வர்ணபேதமே, வலுவான வர்க்கபேதம். எனவே, அதனை ஒழிப்பதே முதல் பணி.

அடிக்குறிப்புகள்

1. ம. சிங்காரவேலர் - "சமூகம் - சமயம்", நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடேட், பக்கம் 60
2. மேலது - பக்கம் 61
3. மேலது பக்கம் 67.
4. பாரதிதாசன், ஏழைகள் சிரிக்கிறார்கள், பக்கம் 66.
5. பாரதிதாசன், நாள் மலர்கள், பக்கம் 131
6. பி. ஆர். குப்புசாமி - மண்ணுக்கேற்ற பொது உடைமை - பக்கம் 6
7. சுகுமாவ் சென் - (சி. பி. எம். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்), இந்திய தொழிற்சங்க வரலாறு.)
8. மேலது
9. தந்தை பெரியார், 'குடிஅரசு' இதழ், 18.8.1933)
10. ப. ஜீவானந்தம், 'குடிஅரசு' இதழ், 27.10.1935)
11. ப. ஜீவானந்தம், 'தினமணி' நாளிதழ், 25.10.1936)
12. தந்தை பெரியார், 'குடிஅரசு' இதழ், 01.01.1933)
13. தந்தை பெரியார், பெரியார் பிறந்த நாள் (93) மலர் 17.09.1971)

14. முருகப்பன் ஜெசி கூட்டாக எழுதியது.
"நொறுக்கப்படும் மக்களும் மறுக்கப்படும்
நீதியும்", இளைஞர்களுக்கான சமூக
விழிப்புணர்வு மையம், தமிழ் நாடு, பக்கம் 91

15. 'தி இந்து' நாளிதழ், 15.12.2013

16. முருகப்பன் ஜெசி கூட்டாக எழுதியது.
"நொறுக்கப்படும் மக்களும் மறுக்கப்படும்
நீதியும்", இளைஞர்களுக்கான சமூக
விழிப்புணர்வு மையம்,
தமிழ் நாடு, பக்கம் 21

ஆசிரியர் குறிப்பு :

அறிவுக்கரசு அவர்கள், 40 ஆண்டுகளுக்கும்
மேல் அரசுப்பணியாற்றியவர். 1958-இல் எழுத்தராக
நுழைந்து, மாவட்ட வருவாய் அலுவலராக
உயர்ந்து, 1998-இல் ஓய்வு பெற்றவர். தமிழ்நாடு
அரசு அலுவலர் ஒன்றியத்தில் மாவட்டத்தலைவர்,
பொதுச்செயலாளர், மாநிலத்தலைவர் என 30
ஆண்டுகளாகச் சங்கப்பணி ஆற்றியவர். மாநிலப்

பகுத்தறிவாளர் கழகத்தில் இணைச்செயலாளர்,
துணைத்தலைவர், மாநிலத்தலைவர் எனவும்
கழகப்பணி ஆற்றியவர். தற்போது திராவிடர்
கழகச் செயலவைத் தலைவராக விளங்குகின்றார்.
மேடைகளில் உரையாற்றி மக்களை ஈர்க்கும்
நாவன்மை மிக்கவர்.

மலேசியா, சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து, ஹாங்காங்,
அய்க்கிய அரபு எமிரேட்சு, ஜிம்பாப்வே,
இங்கிலாந்து, இத்தாலி, ஜெர்மனி, சுவிட்சர்லாந்து,
பிரான்சு, பின்லாந்து, நேபாளம், நியூசிலாந்து
முதலிய நாடுகளில் பயணம் செய்தவர். இதுவரை
27-க்கும் மேற்பட்ட நூற்களை எழுதியுள்ளார்.
பெரியார் பன்முகம், பெண், இந்து ஆத்மா நாம்,
தென்றல் அல்லபுயல், புராணங்கள் 18+1, முட்டையும்
தட்டையும், அச்சம்=அறியாமை=கடவுள்,
உலகப்பகுத்தறிவாளர்கள், அம்பேத்கர் வாழ்வும்
பாடமும், சார்லி சாப்ளின், திராவிடர் கழகம்
கட்சியல்ல-ஒரு புரட்சி இயக்கம், இந்தி சமஸ்கிருத
எதிர்ப்பு வரலாறு, அவர் தாம் புரட்சிக் கவிஞர்
பார், இந்து மாயை, மானம் மானுடம் பெரியார் -
போன்றவை இவர் எழுதிய புத்தகங்களுள் சில. ■